

Jesenska.

Na drevju zrelo sadje
Vabljivo se smeji,
Med sadjem list ob listu
Že vene, rumeni.

Pomladi ni, ne cvetja,
Zdaj sad je, kar prejšnji cvet;
Na jug odšle so ptice, —
Kdaj vrnejo se spet?

Iz polja kmetič spravlja
Domov pridelke si,
Boga veselo hvali,
Ker rešen je skrbi:

„Poplačal si obilno
Mi delo, trud in znoj,
Ti moj si dobri Oče,
In jaz otrok sem tvoj.

Ostani mi naklonjen,
Obvâruj me nadlog,
In jaz z družino svojo
Te hvalil bom, o Bog!“

Branko Brankovič.

Jesen ima palčico . . .

Peval, da, sem vam nekdanj
O cvetoči vesni,
A poslušajte zdaj
O jeseni resni:

„Jesen ima palčico,
Palčico rumeno,
Pa če le zavzdigne jo,
Vse je oskubljeno . . .

Ej, če palčice bi vse
Tako moč imele,
Eno vzel bi in pregnal
Jesen iz dežele . . .“

Rastko Staroselski.

Spominek . . .

Irena, devče drobno
Dospè na plan:
Podlesek radovednež
Med bilčicami kuka
V jesenski dan.

„Podlesek radovednež,
Kako in kaj?“
— Ej, komaj vzcvel sem, komaj,
In že je mrazek tukaj,
In pride smrt zdajzdaj . . .

Podlesek tri solzice
Otrne si z oči,
In vzame jih v spominek
Irena, devče drobno,
S seboj — dragulje tri . . .

Zvonimir Erjavec.

